

ד"ר כריסטיאן דישר (Christian Discher) מגיש לאו"ם בקשה לחקירת הפגיעה בזכויות האדם
במחלקות הפסיכיאטריות בגרמניה

גבירותי ורבותי,

למרוץ שהקאנצלרית שלנו אנגלה מרקל (Angela Merkel) גדלה במשפחתו של כומר נוצרי, ככל
הנראה האיסור האלוהי להריגה אינו חל עליה. אחרת לא היה ניתן לדחות את בקשתו של כריסטיאן
דישר לפתיחה בחקירה לגבי גורלם של המטופלים באוקרמונדה. בנוסף, אסור היה לכבד את זכרו של
אדם חסר-ידע כמו אמיל קרפלין (Emil Kraepelin) ולהקים לוח זיכרון לזכרו, כפי שהדבר קרה
בנויטרליץ.

בברכה

דורותיאה בוק (Dorothea Buck)

המבורג, 16.01.2019

הודות לתמיכתה של דורותיאה בוק¹ בת ה-102, שמאז שנת 2008 נושאת את עיטור הצלב הגדול
של מסדר הכבוד של הרפובליקה הפדראלית של גרמניה ומשמשת יושבת הראש של האיגוד הגרמני
למטופלים פסיכיאטרים, אשר שרדה בתקופה הנאצית את האגף הפסיכיאטרי ועיקור בכפייה, מצאתי
כוחות מחודשים, לאחר מאמצים ארוכים וחסרי הצלחה עד כה, לפנות אליכם במסגרת בקשה זו
כצעד אחרון. לפי ראות עיניי זוהי ההזדמנות האחרונה לחקירת העוול שנגרם לי ולרעיי המטופלים
במחלקות הפסיכיאטריות בערים נויברנדנבורג ואוקרמונדה ובמוסדות לאנשים עם מוגבלויות במדינת
המחוז מקלנבורג-פופרומרן. קולותיהם הושתקו וגורלם לא נודע עד היום.

בקשתי עוסקת בחקירת גורלם של האנשים שהוצגו בכתבת הטלוויזיה "הגיהנום של אוקרמונדה"
מאת ארנסט קלה (Ernst Klee) משנת 1993, ובחקר הפגיעה בזכויות האדם שנגרמה במחלקות
הפסיכיאטריות בנויברנדנבורג ואוקרמונדה, לפחות בתקופת שהותי בהן בשנת 1997, ונמשכת גם
כיום על ידי העובדים שעדיין מועסקים בהן. השאלה טרם הובררה, היום כבעבר, האם אותם אנשים
מתו כתוצאה מההתעללות שעברו שם או בשל הטיפולים והשלכותיהם.

כתוצאה מההתעללות שעברתי במרפאה לפסיכיאטריה ופסיכותרפיה בנויברנדנבורג בהנהלתו של
הרופא הבכיר בה בזמנו, ד"ר ריינר גולד (Rainer Gold), וכן במרפאה לפסיכיאטריה ופסיכותרפיה
באוקרמונדה בהנהלתו של הפסיכיאטר וולפגנג קליבה (Wolfgang Kliewe), לא הייתי מסוגל
באותה עת לפתוח בהליכים משפטיים, משום שהייתי עדיין קטין באותן ימים וחומרת הפגיעות
הנפשיות והגופניות שעברתי נטלו ממני את היכולת לנקוט באמצעים כאלה. זאת ועוד, במהלך שהותי
ובייחוד לאחר שחרורי מהמחלקה דורגתי כבעל יכולת שכלית נמוכה, מה שגם מתעד את אי-יכולתי

¹ <http://www.bpe-online.de/english/dorotheabuck.htm> וכן <http://ki-art-multimedia.de/dresden/doro-english.htm>

לפתוח בהליכים משפטיים כלפי חוץ. האפוטרופוסים שלי ניצבו חסרי אונים אל מול מערכת עוצמתית, ואני הייתי אבוד בגיהנום של אוקרמונדה.

עוד ביום שאושפזתי במחלקה הפסיכיאטרית בנויברנדנבורג כלא אותי הצוות הרפואי לאחר שנתגלתה עובדת היותי הומוסקסואל, קיבע אותי ונתן לי בתור קטין בשנת 1997, ללא תיאום עם האפוטרופוסים שלי, תרופות פסיכיאטריות מטשטשות חזקות עד כדי כך, שגרמו לליקוי מוחלט בפעולות גופניות רבות ושבגללן איבדתי במחלקה הפסיכיאטרית של אוקרמונדה את יכולתי לדבר למשך שנה וחצי. לא יכולתי לממש את זכויותי בהליך האשפוז, מפני שהאפוטרופוס עו"ד קופלין (Kuplin) מאוקרמונדה לא ערך עמי שיחה אישית עוד כשהייתי מסוגל לדבר, וכך גם השופטת באוקרמונדה שהייתה אמורה לערוך לי שימוע. כשפגשה אותי, הייתי מטופל קטין שאינו כשיר לשימוע, שאושפז בין היתר עם עבריינים חולי נפש בבניין הלבנים האדומות מס' 12.

המחלקה הפסיכיאטרית באוקרמונדה נודעה לשמצה עוד ב-1993 בעקבות כתבתו של ארנסט קלה (Ernst Klee) "הגיהנום של אוקרמונדה – הפסיכיאטריה במזרח", שם הוא גילה ליקויים חמורים. במחקר שפורסם לאחר שידור הכתבה, הן הגורמים המוסמכים והן הממונה על החקירה, הפסיכיאטרית מגרמניה המזרחית סוניה זיס (Sonja Süß), טענו שלא ניתן להאשים את הצוות העובד במוסד² במקרים שהוצגו בכתבה ושמקרים אלה נוגעים אך ורק למחלקה לבעלי מוגבלות שכלית³. עקב פרסומים אלה, העוול נמשך אפוא לאחר 1993 באופן בלתי פוסק באותן מחלקות שלא היו נגישות לאיש מבחוץ.⁴

אני עד לאותם מקרים, שנמשכו באין מפריע, ארבע שנים לאחר שידור הסרט התיעודי והתרחשו ב-1997 בבניין מס' 12 בפסיכיאטריה של אוקרמונדה בשינוי אדרת. תיעדתי אותם ביומני "קולותיהם של הנותרים"⁵ ואני מבסס אותם באמצעות העדויות והתיעוד המצורפים. במשך אשפוזי במחלקה הפסיכיאטרית באוקרמונדה נתקלתי באנשים רבים שנהרסו מבחינה גופנית, מנטלית ונפשית ולא היו מסוגלים עוד במשך שהותם שם ולאחר שחרורם להגן על עצמם בפני הסבל שנגרם להם – לא רק עקב ההתעללות שעברו, אלא גם כתוצאה ממערכת רווחה בעלת מסורת פטרנליסטית במקלנבורג-פורפומרן, הנתמכת על ידי אישים בפוליטיקה.

² סוניה זיס: 1999. שימוש לרעה מבחינה פוליטית? הפסיכיאטריה וביטחון המדינה בגרמניה המזרחית. הוצאה לאור כר. לינקס, ברלין, מהדורה שנייה, עמ' 69-80.

³ שם, 78.

⁴ "הטיפול בפגועי נפש שלא הזכיר [קלה: הערת המחבר דישר] הייתה לעומת זאת טובה יחסית", הסבירה זיס ב-1998. ראו: שם, 78, ללא פירוט קונקרטי. נטען שלפני נפילת גרמניה המזרחית כלל לא הייתה מחלקה פסיכיאטרית פתוחה באוקרמונדה, בה שרר טיפול קונסטרוקטיבי במטופלים. קיבלתי בהקשר לכך מכתבי קוראים וידיעות מאנשים שונים, שלדבריהם שהו במקום לצורך גמילה מאלכוהול או לטיפול בדיכאון. הטיפול והיחס של הפסיכיאטרית דברונס, שהייתה אחראית על המחלקה הפסיכיאטרית הפתוחה והסגורה באוקרמונדה, מתואר כברוטלי ביותר על ידי הדמות בירגיט צימרמן. לעומת זאת, איננה שטיר מתארת בכתב ובעדויותיה מסרה לי בעל פי כי יחסה של דברונס היה יחס מסור במיוחד.

⁵ דישר, כריסטיאן 2015: קולותיהם של הנותרים: https://www.amazon.de/Die-Stimmen-Übriggebliebenen-Christian-Discher/dp/3981425723/ref=tmm_pap_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=

רק הודות לכך שעלה בידי לחזור לחיים וללמוד להתמודד עם האלימות שננקטה כלפיי, יש ביכולתי לדווח על המקרים שאירעו באותם ימים ועל היחס של צוות הרופאים והאחיות, כפי שתיארתי אותו ביומני. האנשים מכתבתו של ארנסט קלה (Ernst Klee) ואותם אנשים בהם נתקלתי במהלך שהותי ולאחר שחרורי אינם מסוגלים לממש את האינטרסים שלהם או את מאמציהם כלפי חוץ. עקב כך, אני מגיש גם בשמם בקשה להקמת ועדת חקירה בינלאומית או לנקיטת מאמצים דומים לבירור הפגיעה בזכויות האדם בניברנדנבורג ובאוקרמונדה. שר הבריאות הארי גלאבה (Harry Glawe) ויושב ראש ועדת העצומות מנפרד דכנר (Manfred Dachner) לאחר תיאום עם מתיאס קרונה (Matthias Crone)⁶, הממונה הציבורי לאנשים עם מוגבלויות⁷, המליצו לי – מבלי להתייחס כלל בתשובתם לשאלותיי⁸ בנוגע לגורלם של האנשים שהוצגו בגיהנום של אוקרמונדה ושל המטופלים ששהו עמי שם – לפנות לגורמים המוסמכים כגון ראש העירייה או ללשכה הלאומית למניעת עינויים, עשיתי זאת גם מעבר לגבולות מחוז מקלנבורג-פופרומן מאז 2015, אך לשווא. כך למשל, ראש העירייה בדימוס של אוקרמונדה, גרד ולטר (Gerd Walther), מעולם לא השיב לפנייתי, על אף העובדה שהוא זה שמסוגל לתת מידע לגבי המצב הנוכחי במחלקה הפסיכיאטרית באוקרמונדה, מה גם שהוא עצמו אושפז במחלקה הפסיכיאטרית הסגורה באוקרמונדה בקיץ 2018.⁹

הממונים על אנשים עם מוגבלויות והגורמים המוסמכים בגרמניה להתנהגות בלתי-הולמת של רופאים ולהכללה חברתית, כגון ההסתדרות הרפואית בגרמניה, איגודים של הקורבנות וממונים שונים מטעם ממשלת מחוז מקלנבורג-פופרומן, לצד משרדי ממשלה נוספים במקלנבורג-פופרומן, לא הגיבו לעצומה שלי ולהודעותיי. המוסדות המקומיים האחראים בניברנדנבורג ובאוקרמונדה לא הגיבו לאף אחד ממכתביי עקב היותם מעורבים האופן אישי בעבר ובהווה. אנו, הנפגעים, לא היינו ואיננו יכולים לפנות לאף גורם שיהיה מעוניין לקבל על עצמו את חקירת העניין, כפי שניכר מדחיית בקשתי בבית הנבחרים של מדינת מחוז מקלנבורג-פופרומן, שמתקוקף סמכותו יכול היה להקים ועדת חקירה. הואיל ושר הבריאות הארי גלאבה (Harry Glawe) הסביר במכתבו מיום 5 ביולי 2017 כי כל הפעולות שנזכרו בעצומה שלי הינן שפיטות, והמחלקות הפסיכיאטריות בגרמניה ואף במקלנבורג-

⁶ "על פי סעיף 36 של חוקה המחוז וחוק העצומות והממונה הציבורי של מקלנבורג-פופרומן, על הממונה הציבורי מוטלת האחריות לשמור על זכויות האזרחים מול ממשלת המחוז ומוסדות המנהל הציבוריים במחוז, ליעץ ולתמוך בעניינים חברתיים ובפרט לסייע לאנשים עם מוגבלויות לממש את זכויותיהם. הסעיף עוסק בענייני האזרח (עצומות) ואמור לקדם פתרון מהיר ובהסכמה. באינטרנט: <https://www.buergerbeauftragter-mv.de/der-buergerbeauftragte/>

⁷ "הממונה הציבורי מתיאס קרונה הוא עורך דינם של האנשים", הודעה לעיתונות מיום 15 במאי 2018 <https://www.linksfraktionmv.de/nc/presse/pressemeldungen/detail/news/buergerbeauftragter-matthias-crone-ist-anwalt-der-menschen/>

⁸ הנוסח הגרמני של העצומה: נגד עינויים וטיפולים בכפייה במחלקות הפסיכיאטריות בגרמניה עם 7170 חתימות: <https://www.change.org/p/landesregierung-gegen-folter-und-zwangsbehandlungen-in-deutschen-psiatrien>

⁹ שנבק, קרטון: ראש העירייה שוחרר מהמחלקה הפסיכיאטרית: 26 באוגוסט 2018: <https://www.nordkurier.de/ueckermuende/buergermeister-aus-der-psiatrie-entlassen-2632967808.html>

"ראש העירייה המושעה של אוקרמונדה שהה שלושה לילות במחלקה הפסיכיאטרית. כעת שוחרר, והוא מעלה טענות חמורות נגד כוחות המשטרה: גרד ולטר, ראש העירייה המושעה של אוקרמונדה שוחרר ביום ראשון מהמחלקה הפסיכיאטרית של בית החולים המקומי. במכתבו, שהוצג בפני העיתון נורדקוריר, הוא מעלה טענות חמורות נגד כוחות המשטרה ביחס למעצרו ואשפוזו בכפייה בשבוע החולף. שכניו קראו לכוחות החירום ביום חמישי בבוקר בין היתר מפני שטענו כי ולטר צרח במשך שעות בגינתו במועצה האזורית פוגלזנג-ורסין. רופאת החירום הורתה במקום על אשפוזו בכפייה. ולטר התנגד לכך ולבסוף השתלטו עליו כוחות המשטרה."

פורפורמן אינן מתאפיינות בשימוש לרעה בכוח, טיפול תת-אנושי ו/או טיפולים פסיכיאטריים בכפייה, ויושב ראש ועדת החקירות מנפרד דכנר¹⁰ (Manfred Dachner), במכתבו מיום 28 ביוני 2018, מגיע למסקנה כי לא ניכר שקיימת הצדקה להקמת ועדת חקירה כנדרש במכתבי, הנני דורש על יסוד התייעוד והראיות שהגשתי להקים ועדת חקירה בינלאומית ו/או לנקוט באמצעים דומים לביורר הפגיעות בזכויות האדם במחלקות הפסיכיאטריות הנ"ל בנויברנדנבורג ובאוקרמונדה.

אלה הדרישות מוועדת חקירה שתורכב מאישים נכבדים, אזרחים שנפגעו, וזאת ללא פיקוח של האחראים מטעם הפוליטיקה במדינת מחוז מקלנבורג-פורפורמן:

יש לחקור לעומק את עבודתם שנמשכה 20 שנה של האח הסייעודי במחלקה הפסיכיאטרית בבית החולים האוניברסיטאי ע"ש ארנסט מוריץ ארנדט בגרייפסוואלד, של השר הנוכחי לכלכלה, עבודה ובריאות – הארי גלאבה (Harry Glawe) על מנת לחשוף את האינטרסים והקשרים ההדדיים במסגרת החקירה,¹¹ ובעיקר לחשוף מי היו הרופאים, כמפורט בנספח 3b, שהארי גלאבה (Harry Glawe) שיתף עמם פעולה.

האם מתיאס קרונה (Matthias Crone), המכהן מאז 2012 כממונה הציבורי מטעם מדינת מחוז מקלנבורג-פורפורמן, טיפל בכלל בעצומה נגד טיפולים בכפייה ועינויים?

כשקורבנות כגון לותר טידטקה פון קוס (Lothar Tiedtke von Koss) ואנכי, ד"ר כריסטיאן דישר (Christian Discher) ואחרים נתקלים בחומות בצורות לאחר כל הסבל שעברנו, בבואנו לנסות ולברר מול הגורמים האחראיים במקלנבורג-פורפורמן ובגרמניה כולה, מתעוררת השאלה מדוע מונעים מאיתנו לחשוף את העוול שנגרם לנו ולאנשים שהוצגו בכתבה "הגיהינום של אוקרמונדה", בעוד שהצוות הרפואי המשיך וממשיך בקריירה המקצועית שלו?

כמה מהאנשים שהוצגו בכתבה עדיין חיים כיום?

מאילו פגיעות גופניות שלא הוצגו בכתבה סבלו אותם אנשים ואילו השלכות היו להן בהמשך חייהם?

כמה מהאנשים שהוצגו בכתבה מתו כתוצאה מההתעללות שעברו, כפי שניתן לראותה בביורר בתמונות ובסרטונים, מבלי שנפתח בחקירה מצד רשויות המדינה?

כמה מאנשי הצוות הרפואי וכמה רופאים, שהיו שותפים לפשעים שהוצגו בגיהינום של אוקרמונדה, המשיכו בפעילותם המקצועית לאחר הקרנת "הגיהינום של אוקרמונדה", בלא שמוצה עמם הדין בין כתלי בית המשפט?

¹⁰ קורות חייו: בתקופת גרמניה המזרחית שימש מנפרד דכנר מנהל משטרת מחוז אנקלם, לאחר נפילת גרמניה המזרחית שימש ראש משטרת נויברנדנבורג: יושב ראש ועדת העצומות של בית הנבחרים של מקלנבורג-פורפורמן, ועדת העצומות למדיניות פנים וחוץ:

מקור: <https://www.spd-fraktion-mv.de/abgeordnete/a-z/manfred-dachner>

כמו כן, מנפרד דכנר נזכר כתושב כבוד של העיר נויברנדנבורג:

https://de.wikipedia.org/wiki/Liste_von_Pers%C3%B6nlichkeiten_der_Stadt_Neubrandenburg

¹¹ קורות חייו: הארי גלאבה (אח סיעודי בשנים 1970-1990), החל מ-1978: אח בבית החולים האוניברסיטאי ע"ש ארנסט מוריץ ארנדט בגרייפסוואלד, מרפאה לנירולוגיה ופסיכיאטריה.

מקור: <https://www.landtag-mv.de/landtag/abgeordnete/glawe-harry.html>

באילו מקומות המשיך לעבוד הצוות הרפואי שהוצג בסרט? האם התקיימו או מתקיימים בהם אירועים חריגים ביחס למטופלים?

באילו אמצעי חקירה נקט באמת הרופא שהיה באותה עת אחראי למחלקות הפסיכיאטריות באוקרמונדה מטעם אוניברסיטת גרייפסוואלד, ד"ר ריינר גולרט (Rainer Gollert), אשר לאחר נפילת גרמניה המזרחית עבר יחד עם הארי גלאבה (Harry Glawe) לפוליטיקה וכיהן ב-1993 בתור השר לעבודה, בריאות וסדר חברתי?

בעוד שהכתבה "הגיהנום של אוקרמונדה – הפסיכיאטריה במזרח" עדיין מוצגת כיום ברחבי גרמניה במסגרת לימודי הסיעוד בתור אות אזהרה, היא נגישה לכל אדם ביוטיוב וניתן לרשום באתר הערות, הנני מעלה את השאלה – לאור החשיבות ההיסטורית של סרט זה – מה היו שמותיהם של האנשים שטופלו באותה ימים במחלקה הפסיכיאטרית של אוקרמונדה¹², במטרה להשיג מימון מגורמים רשמיים להקמת לוח זיכרון וכבוד לאותם אנשים.

מדוע לאחר פרסום יומני "קולותיהם של הנותרים"¹³ ולאחר מאמצי לחקירה בחודש מארס 2015, לאחר שמונה חודשים בלבד, ב-17 בנובמבר 2015, באירוע החגיגי "25 שנה לבית הנבחרים של מקלנבורג-פורפומרן", ד"ר ריינר גולרט (Rainer Gollert) – במעמד כל האחראים מחוגי הפוליטיקה – לא הסתייג מהתקריות בגיהנום של אוקרמונדה, אלא רק מהדיווח הציבורי לגביהן?¹⁴

מה היה עברם הפוליטי של חברי הוועדה שנתמנתה לחקר הגיהנום של אוקרמונדה ומה היו קשריהם האישיים לאחראים בפוליטיקה, כמו הארי גלאבה (Harry Glawe) וד"ר ריינר גולרט (Rainer Gollert)?¹⁵

כיצד ייתכן כי מ', המועסקת בשירות הסוציאל-פסיכיאטרי בנויברנדנבורג, אחות לשעבר באוקרמונדה, הייתה יכולה לתת מידע מקיף על הליקויים באוקרמונדה, והיא מועסקת כיום כעובדת סוציאלית בתפקיד מיעץ בשירות הסוציאל-פסיכיאטרי בנויברנדנבורג?

האם התאבדותה של הדמות סימונה, שהייתה מאושפזת כמה פעמים באוקרמונדה, הייתה באמת התאבדות, או שהחוקרים לא בדקו כראוי משום שסימונה נחשבה "חולת נפש" בעיני הגורמים האחראיים בנויברנדנבורג ובאוקרמונדה? האם נותחה גופתה ואושר כי סימונה עצמה שמה את

¹² <https://www.youtube.com/watch?v=7XOCdgZyQPg&t=480s>

¹³ ביריד הספרים של לייפציג בחודש מארס 2015 פנה אליי אח סיעודי שהגיע למקום במיוחד מאוקרמונדה. הוא סיפר לי שהצוות הרפואי במקום קרא את היומן שלי, הזדעזע מכך ומעולם לא שמע על המאורעות שדיווחתי עליהם, מפני שעבדו בתחנות אחרות. אותו אח היה שרוי במתח אדיר ולא פנה אליי יותר.

¹⁴ "הדבר השלילי ביותר שחוויתי במהלך כהונתי בממשלה ובבית הנבחרים היה הכתבה בערוץ הגרמני השני (ZDF) על "הגיהנום של אוקרמונדה". אולי כמה עוד זוכרים זאת – זה היה מדכא שדווקא שם, במקום בו כבר עשינו כל כך הרבה, צוות טלוויזיה הגיע למוסד, צילם והציג את הדברים שהיו באמת חמורים. אבל זו הייתה כאמור תקופה שבה ניסינו להשלים את הפער ולא הצלחנו להשיג הכל בבת אחת."

[https://www.landtag-mv.de/fileadmin/media/Dokumente/Druckerzeugnisse/Festveranstaltung_25Jahre_Landtag.p](https://www.landtag-mv.de/fileadmin/media/Dokumente/Druckerzeugnisse/Festveranstaltung_25Jahre_Landtag.pdf)
[df](https://www.landtag-mv.de/fileadmin/media/Dokumente/Druckerzeugnisse/Festveranstaltung_25Jahre_Landtag.pdf)

¹⁵ קורות חייו של ד"ר ריינר גולרט: https://de.wikipedia.org/wiki/Klaus_Gollert

השקית על ראשה ושהדבר לא נגרם על ידי צד שלישי כלשהו שהייתה לו גישה לדירתה, לאחר שנטלה תרופות הרגעה עקב אי-השקט הפנימי ממנו סבלה?

אילו תפקידים פוליטיים היו בגרמניה המזרחית לחברי הצוות הסיעודי הנ"ל, לעובדים הסוציאליים ולרופאים הנוגעים בדבר ומה היו ההשלכות מכך למוסדות האחראיים לפסיכיאטריה כיום?

הואיל וידידתי בירגיט מדווחת בקטע מהראיון המצורף שבעת הופעת הכתבה "הגיהנום של אוקרמונדה" סרט זה הוקרן גם במחלקות פסיכיאטריות אחרות, מתעוררת השאלה מי ידע על אותן פגיעות בזכויות האדם ומדוע לא ננקטה כל פעולה נגדן.

בשנת 1997, בתור נער חסר אונים בן 17 באותה עת, ללא כושר דיבור, הרופא האסיסטנט, שעוד לפני זמן לא רב שימש עוד כרופא בכיר במחלקה לנוירולוגיה ופסיכיאטריה בפאזוואלק, אנדרה גילה (André Gille), החדיר לחוט השדרה שלי מחט, ללא הסכמתי וללא הסכמת האפוסטרופוסים שלי, תוך כמה ימים בלבד. אני שואל אפוא את עצמי כמה ניקורים מותניים עברו אנשים עם ליקויי התפתחות שכלית בשנים 1990-2000, שעמם נמנית באופן רשמי מנקודת מבט רפואית מאז הגעתי לאוקרמונדה.

כיצד אורגנו נהלי שיתוף הפעולה בין הרופאים הנ"ל והמוסדות בנויברנדנבורג ובאוקרמונדה?

האם ימשיכו להערים קשיים על מאמצי החקירה שלי, כי הרופא הבכיר במרפאה באוקרמונדה, תומאס סוורין (Thomas Severin), הוא ידידו משכבר הימים ועובד לשעבר של ד"ר ריינר גולד (Rainer Gold) וד"ר קרין גולד (Karin Gold), והוא עבד שנים רבות במרפאה לפסיכיאטריה ופסיכותרפיה בנויברנדנבורג?

לאחר הקרנת הכתבה על ניסויים בתרופות במגזין "דר שפיגל" ב-1991¹⁶, שהשפעתם, לרבות האפשרות שהקורבנות מתו כתוצאה מהם, לא נחקרה עד היום¹⁷, מי מהגורמים האחראים בהסתדרות הרפואית של ברלין ומקלנבורג-פופומרן ידעו על כך שד"ר ריינר גולד (Rainer Gold) היה שותף לכך, ועל אף זאת קיבלו אותו ואת רעייתו, הפסיכיאטרית ד"ר קרין גולד (Karin Gold), להסתדרות הרפואית?

כמה אנשים מתו כתוצאה מהטיפול במרפאה ע"ש וילהלם גריזינגר במרצאהן עקב מעורבותו של מנהל המחקר ד"ר ריינר גולד (Rainer Gold)?

מה היה תפקידה של הפסיכיאטרית, רעייתו של ד"ר גולד, בניסויים הללו בתרופות לצידו של בעלה?

¹⁶ <http://www.spiegel.de/spiegel/print/d-13487494.html> (תרגום של חלק מהמאמר גם בכתובת: German politicians block investigating and explaining The Hell in Ueckermünde: <https://inklusionspolitik.de/en/german-politicians-block-investigating-and-explaining-the-hell-in-ueckermuende/>)

¹⁷ במחקרם של הס פולקר, הוטנרוט לאורה ושטיינקאמפ פטר משנת 2016 "ניסויים במזרח – ניסויים בתכשירים רפואיים בגרמניה המזרחית מטעם חברות תרופות מערביות" לא נבדקו מספרי הקורבנות (ראייה: חוות דעת מווינה).

מדוע כשהודענו לשירות הסוציאל-פסיכיאטרי בנויברנדנבורג על היחס הבלתי אנושי כלפינו, הזקוקים להגנה, לא קיבלנו כל תמיכה ותשובות, למשל מאנגליקה באייר (Angelika Beier) העובדת שם, אשר התעמרה בנו בשיתוף פעולה עם הרופאים?

הואיל ושר הבריאות הארי גלאבה (Harry Glawe) הודיע לנו במכתבו מיום 5 ביולי 2017, שהגורמים בבתי החולים הם האחראים למינוי תפקידי ההנהלה של רופאים, מתעוררת השאלה, מה היו הקשרים בין הנהלת בית החולים בנויברנדנבורג באותה עת לבין ד"ר ריינר גולד ואשתו.

כמה אנשים נונקופורמיסטים סגרו אותם מוסדות בעזרת הרופאים הנ"ל מאחורי סורג ובריח?

כמה מקרי מוות נגרמו עקב טיפול פסיכיאטרי מאז 1990 ועד היום במחלקות הפסיכיאטריות בנויברנדנבורג ובאוקרמונדה?

נחוצה בדיקה של שיתוף פעולה וידיעה של הרופאים והאחיות הנזכרים בנספח המצורף, הקשורים במחלקות הפסיכיאטריות בנויברנדנבורג ובאוקרמונדה, לצורך בירור כל מקרה לגופו.

יש לפרסם נתונים סטטיסטיים מקיפים ושלמים לגבי טיפולים פסיכיאטריים בכפייה, מקרי הריגה ומוות במוסדות הללו מ-1990 ועד 2019.

הבירור צריך להתבצע תוך פרסום דין וחשבון לציבור הרחב.

כיצד ייתכן שמקצוע הרפואה מאפשר ליקויים חריגים כאלה, כפי שאני מוכיח ב-1000 העמודים המצורפים, מבלי שכתוצאה מכך נשלל רישיונם של הנוגעים בדבר לעסוק במקצוע הרפואה?

בבואנו לציין מדי שנה בשנה את זכרם של קורבנות תוכנית T4 – אותנזיה ולטעון שיש לעשות הכול כדי למנוע את הישנותם של אותם פשעים נגד האנושות, יש לדעתי לפחות לחקור את אותם מקרים משנות ה-90 של המאה ה-20 ואת השתתפותו של הצוות הרפואי במחלקות הפסיכיאטריות בנויברנדנבורג ובאוקרמונדה מאז ועד היום.

ד"ר כריסטיאן דישר